



Druk nr 3426

Warszawa, 10 lutego 2010 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna
„Przyjazne Państwo” do spraw
związanych z ograniczaniem biurokracji
NPP-020-132-2010

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna „Przyjazne Państwo” do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji wnosi projekt ustawy

- o broni i amunicji.

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Marek Wikiński.

Zastępca
Przewodniczącego Komisji

(-) Hanna Zdanowska

USTAWA
z dnia 2010r.

o broni i amunicji^{1), 2)}

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady posiadania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni i amunicji, jej nabywania i zbywania, przechowywania, noszenia, przenoszenia, używania, przywozu i wywozu za granicę, prowadzenia rejestru broni oraz funkcjonowania strzelnic.

Art. 2.

Przepisy ustawy nie dotyczą:

- 1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;
- 2) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie żołnierzy armii państw obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przedsięwzięciami wojskowymi realizowanymi wspólnie z Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej, a także na podstawie umów i porozumień międzynarodowych;
- 3) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie funkcjonariuszy straży granicznej państw Unii Europejskiej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach zespołów szybkiej interwencji na granicy na zasadach określonych w

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.Urz. UE L 256 z 13.09.1991) zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz.Urz. UE L 179 z 08.07.2008).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i ustawę z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.

rozporządzeniu (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określającym uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30);

- 4) obrotu z zagranicą bronią i amunicją, technologiami i usługami mającymi znaczenie dla obronności, bezpieczeństwa lub ważnych interesów Państwa oraz wytwarzania, przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozu z zagranicy i wywozu za granicę broni i amunicji w celach przemysłowych lub handlowych, a także obrotu nimi na podstawie odrębnych przepisów;
- 5) przemieszczania amunicji przez przedsiębiorców oraz przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.U. Nr 117, poz. 1007 i Nr 238, poz. 2019).

Rozdział 2

Broń i amunicja

Art. 3.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) amunicja – amunicję do broni palnej, gazowej, sygnałowej i hukowej, w postaci naboju scalonych i naboju ślepych przeznaczonych do strzelania z broni palnej, gazowej, sygnałowej i hukowej;
- 2) broń – strzelecką broń palną, broń gazową, broń sygnałową, broń hukową oraz broń pneumatyczną;
- 3) broń boczego zapłonu – broń palną, gazową, sygnałową i hukową, do której stosuje się naboje systemu Floberta z masą inicjującą zawalcowaną w przetłoczeniu dennej części łuski, oraz naboje systemu Lefauchaux z zapłonem sztyftowym;
- 4) broń centralnego zapłonu – broń palną, gazową, sygnałową i hukową inną niż broń boczego zapłonu;
- 5) broń czarnoprochowa – broń ładowaną od strony wylotu lufy, na amunicję rozdzielnego ładowania, przystosowaną do strzelania wyłącznie prochem czarnym (dymnym);
- 6) broń długa – broń inną niż broń krótka;
- 7) broń gazowa – urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego jest zdolne do wystrzelenia substancji obojętnej lub drażniącej;
- 8) broń gładkolufowa – broń palną o lufach niegwintowanych, przeznaczoną do odstrzeliwania naboju śrutowych i naboju z pociskiem jednolitym typu breneka, przeznaczonych do broni gładkolufowej;
- 9) broń historyczna – broń wytworzona nie później niż w 1870 roku oraz funkcjonalne repliki i kopie takiej broni;
- 10) broń hukowa – urządzenie wielokrotnego użycia, które służy do odpalenia naboju wywołującego sygnał akustyczny i które nie jest zdolne do wystrzelenia pocisku ani substancji obojętnej lub drażniącej, a produkty spalania ładunku są zdolne przemieścić się na odległość co najmniej 2 metrów, nie większą jednak niż 5 metrów;

- 11) broń jednostrzałowa – broń bez magazynka, którą ładuje się przed każdorazowym strzałem poprzez ręczne wprowadzenie naboju do komory nabojoyej lub pocisku do lufy;
- 12) broń krótka – broń z lufą, której długość nie przekracza 300 mm lub której całkowita długość nie przekracza 600 mm;
- 13) broń palna – urządzenie, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego jest zdolne do wystrzelenia pocisku, a przez to do rażenia celów na odległość, a energia kinetyczna pocisku opuszczającego broń przekracza 17 J;
- 14) broń pneumatyczna – urządzenie, które w wyniku działania sprężonego gazu jest zdolne do wystrzelenia pocisku, a przez to do rażenia celów na odległość, a energia kinetyczna pocisku opuszczającego broń przekracza 17 J;
- 15) broń powtarzalna – broń, która po wystrzeleniu pocisku może zostać ponownie naładowana ręcznie z magazynka lub bębena nabojoyego;
- 16) broń pozbawiona cech użytkowych – broń, u której stwierdzono pozbawienie w sposób trwały cech użytkowych wszystkich istotnych części broni w taki sposób, że nie jest zdolna do wystrzelenia pocisku lub innej substancji oraz do wywołania efektu wizualnego lub akustycznego, a przywrócenie broni cech użytkowych bez podjęcia czynności specjalistycznych nie jest możliwe;
- 17) broń samoczynna – broń, która jest przystosowana do odstrzelenia za jednym uruchomieniem urządzenia spustowego więcej niż jednego naboju;
- 18) broń samopowtarzalna – broń, która automatycznie ładuje się po każdorazowym wystrzeleniu pocisku i która może odstrzelić tylko jeden nabój za jednym uruchomieniem urządzenia spustowego;
- 19) broń sygnałowa – urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego jest zdolne do wystrzelenia pocisku lub substancji wywołującej sygnał wizualny, wizualno-akustyczny albo akustyczny;
- 20) broń zdolna do rażenia celów na odległość – broń palna lub pneumatyczna, która jest zdolna do miotania pocisku na odległość co najmniej 10 metrów;
- 21) państwo członkowskie Unii Europejskiej – również państwo inne niż państwo członkowskie Unii Europejskiej traktowane na równi z nim na podstawie umowy w sprawie włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen;
- 22) przenoszenie broni – każdy sposób przemieszczania broni przez osoby określone w art. 20 i art. 21;
- 23) urządzenie niebezpieczne – ostrze ukryte, kastet, paralizator elektryczny o prądzie wyładowania powyżej 10 mA, broń cięciwową o sile naciągu cięciwy powyżej 750 N.

Art. 4.

1. Gotowe lub obrobione istotne części broni lub amunicji uważa się za broń lub amunicję.
2. Za obrobione istotne części broni uważa się takie części, które mogą być zamontowane w broni i pełnić swe funkcje użytkowe bez konieczności dalszej specjalistycznej obróbki.
3. Istotnymi częściami broni są: lufa, szkielet, komora zamkowa lub baskila, zamek, bębenek nabojoyy oraz urządzenia przeznaczone do tłumienia hałasu spowodowanego strzałem.

4. Istotnymi częściami amunicji są: pociski wypełnione materiałem wybuchowym, zapalającym, albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu oraz materiał miotający w postaci prochu strzelniczego i jego substytutu.

Art. 5.

1. Zabronione jest dokonywanie samowolnych ingerencji w konstrukcję broni zmieniających jej rodzaj, kaliber, typ naboju lub sposób działania, a w szczególności przerabianie broni gazowej, sygnałowej, hukowej i pneumatycznej na broń palną.
2. Ingerencje, o których mowa w ust. 1, uważa się za wyrób broni.

Art. 6.

W rozumieniu ustawy broń i amunicja dzieli się na następujące kategorie:

- 1) A – broń i amunicja, której posiadanie jest zabronione, z zastrzeżeniem art. 8 pkt 4 i 5 ustawy;
- 2) B – broń i amunicja, którą można posiadać na podstawie pozwolenia na broń podstawowego, rozszerzonego, obiektowego lub muzealnego;
- 3) C – broń i amunicja, którą można posiadać na podstawie obywatelskiej karty broni;
- 4) D – broń i amunicja, którą można posiadać bez pozwolenia.

Art. 7.

1. Do kategorii A zalicza się:

- 1) broń o kalibrze większym niż 40 mm;
- 2) samoczynną broń palną, gazową i sygnałową;
- 3) broń wytworzoną lub przerobioną w sposób pozwalający na zatajenie jej przeznaczenia, a także broń imitującą inne przedmioty;
- 4) amunicję z pociskami wypełnionymi materiałami wybuchowymi, zapalającymi, albo innymi substancjami których działanie zagraża życiu, pociski do takiej amunicji, oraz wojskowe pociski wybuchowe;
- 5) amunicję z pociskami o zwiększonej penetracji, wykonanymi albo zawierającymi rdzeń wykonany z materiału o twardości większej niż 50 HR wg skal twardości Rockwella;
- 6) amunicję do broni krótkiej z pociskami o zwiększonym grzybkowaniu oraz pociski do takiej amunicji, za wyjątkiem amunicji używanej do polowania oraz sportów strzeleckich.

2. Do kategorii B zalicza się:

- 1) krótką broń palną centralnego zapłonu;
- 2) krótką broń palną bocznego zapłonu samopowtarzalną i powtarzalną;
- 3) krótką broń palną jednostrzałową bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 280 mm;
- 4) długą broń palną centralnego zapłonu;
- 5) długą broń palną samopowtarzalną;
- 6) powtarzalną i samopowtarzalną broń gładkolufową, której długość nie przekracza 600 mm;
- 7) samopowtarzalną broń palną, która jest podobna do broni samoczynnej;

- 8) amunicję do broni określonej w pkt 1-7, w tym proch strzelniczy.
3. Do kategorii C zalicza się:
- 1) krótką broń palną jednostrzałową bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 280 mm;
 - 2) długą broń palną bocznego zapłonu powtarzalną i jednostrzałową;
 - 3) długą broń palną gładkolufową, inną niż wymieniona w ust. 2 pkt 6;
 - 4) broń sygnałową;
 - 5) broń gazową;
 - 6) broń hukową samoczynną;
 - 7) broń pneumatyczną;
 - 8) broń czarnoprochową;
 - 9) amunicję do broni określonej w pkt 1 - 6 i 8, w tym proch czarny i jego substytuty;
 - 10) urządzenia niebezpieczne.
4. Do kategorii D zalicza się:
- 1) broń hukową, z wyjątkiem samoczynnej;
 - 2) broń historyczną;
 - 3) broń pozbawioną cech użytkowych;
 - 4) amunicję do broni określonej w pkt 1, oraz amunicję do broni określonej w pkt 2 w postaci prochu czarnego w ilości do 500 g.

Rozdział 3

Pozwolenia na broń

Art. 8.

Ustala się następujące rodzaje pozwoleń na broń:

- 1) obywatelska karta broni – uprawnia do nabywania i posiadania broni i amunicji, o których mowa w art. 7 ust. 3;
- 2) pozwolenie podstawowe – uprawnia do nabywania i posiadania broni i amunicji, o których mowa w art. 7 ust. 2, w tym amunicji samodzielnie wytwarzanej z komponentów, oraz prochu strzelniczego;
- 3) pozwolenie rozszerzone – uprawnia do nabywania i posiadania broni i amunicji, o których mowa w art. 7 ust. 2, w tym amunicji samodzielnie wytwarzanej z komponentów, oraz prochu strzelniczego, a także do ukrytego noszenia krótkiej broni palnej;
- 4) pozwolenie obiektowe – uprawnia do nabywania i posiadania broni i amunicji, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, przez podmioty wymienione w art. 15;
- 5) pozwolenie muzealne – uprawnia do nabywania i posiadania wszelkiej broni i amunicji, która jest gromadzona przez placówki muzealne działające na podstawie odrębnych przepisów, oraz nabywanie i posiadanie broni i amunicji, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2, gromadzonej w ramach kolekcji tworzonych przez osoby fizyczne.

Art. 9.

1. Nie wymaga się posiadania pozwolenia na broń w wypadku używania jej na terenie strzelnicy.
2. Nie wymaga się posiadania pozwolenia na broń w przypadku używania broni sygnałowej w celu wezwania pomocy lub sygnalizacji sytuacji awaryjnej.

Art. 10.

Broni i amunicji nie może posiadać osoba:

- 1) która nie ma ukończonych 21 lat;
- 2) skazana prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia lub ograniczenia wolności za umyślne przestępstwo:
 - a) przeciwko życiu i zdrowiu,
 - b) przeciwko mieniu,
 - c) przeciwko wolności seksualnej i obyczajności,
 - d) z zastosowaniem przemocy lub groźbą jej użycia,
 - e) określone w art. 263 § 1-3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾);
- 3) u której stwierdzono stan chorobowy lub istotne zaburzenie funkcjonowania psychologicznego, wymienione w załączniku nr 1 do ustawy;
- 4) nieposiadająca miejsca zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 11.

1. Pozwolenie na broń wydaje w drodze decyzji administracyjnej komendant powiatowy Policji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby lub siedzibę podmiotu ubiegającego się o wydanie pozwolenia.
2. Wydanie pozwolenia na broń jest odpłatne.
3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód właściwej jednostki samorządu terytorialnego.
4. Każde wydanie pozwolenia musi zostać niezwłocznie zarejestrowane w Centralnej Ewidencji Broni i Posiadaczy, zwanej dalej „CEBiP”, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w formie elektronicznej.
5. W CEBiP rejestruje się:
 - 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres posiadacza broni;
 - 2) numer ewidencyjny PESEL albo numer REGON posiadacza broni;
 - 3) kategorię pozwolenia na broń;
 - 4) rodzaj, typ i markę broni;
 - 5) numer seryjny broni;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729, Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027, Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1953, Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479, Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 218, poz. 1592, Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378.

- 6) kategorię broni;
 - 7) datę produkcji broni, o ile jest znana;
 - 8) kaliber broni i naboje dla niej odpowiednie;
 - 9) organ wydający pozwolenie na broń;
 - 10) datę wydania pozwolenia na broń;
 - 11) datę rejestracji broni;
 - 12) numer Europejskiej Karty Broni, do której wpisano dany egzemplarz broni, jeżeli taki wpis został dokonany.
6. Rejestracji broni dokonuje w CEBiP na podstawie dowodu nabycia organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń.
 7. Zmian w CEBiP dokonuje organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń na podstawie dowodu przeniesienia własności lub zaświadczenia o zmianie kalibru lub naboju wystawionego przez koncesjonowany zakład rusznikarski, który dokonał zmiany.
 8. Wykreślenia broni z CEBiP dokonuje organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń, na podstawie dowodu złomowania broni lub pozbawienia jej cech użytkowych, wystawionego przez koncesjonowany zakład rusznikarski.
 9. Dostęp do systemu CEBiP mają, poza organami właściwymi w sprawach wydawania pozwoleń na broń, Policja, Żandarmeria Wojskowa, Straż Graniczna, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne.
 10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób organizacji i funkcjonowania systemu CEBiP, w tym udostępniania informacji w nim gromadzonych, mając na celu zapewnienie możliwości ustalenia posiadacza egzemplarza broni, a także sprawności przekazywania informacji w tym zakresie pomiędzy organami, a przez to ściśle kontrolę stanu posiadania broni przez obywateli.
 11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory pozwoleń na broń oraz wysokość opłat za ich wydawanie, mając na względzie wyraźne rozróżnienie graficzno-kolorystyczne poszczególnych rodzajów pozwoleń; pozwolenia powinny mieć formę karty z tworzywa sztucznego, o rozmiarach odpowiadających rozmiarom innych dokumentów tożsamości. Opłata za wydanie pozwolenia na broń nie może przekroczyć faktycznych kosztów wykonania dokumentu.

Art. 12.

1. Obywatelską kartę broni wydaje się na wniosek osoby, wobec której nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10, i która przedstawi na piśmie uzasadniony powód posiadania broni.
2. Za uzasadniony powód posiadania broni traktowany jest zamiar:
 - 1) uprawiania łowiectwa;
 - 2) uprawiania sportów o charakterze strzeleckim, w tym rekreacyjnie;
 - 3) kolekcjonowania broni;
 - 4) posiadania broni do ochrony miru domowego;
 - 5) brania udziału w rekonstrukcjach historycznych lub innych przedsięwzięciach o charakterze artystycznym.
3. Do wniosku o wydanie obywatelskiej karty broni należy dołączyć:
 - 1) informację o wnioskodawcy z Krajowego Rejestru Karnego;

- 2) zaświadczenie od lekarza rodzinnego, po zasięgnięciu w razie potrzeby opinii lekarzy specjalistów.
4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jest odpłatne.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, oraz art. 13 ust. 5 pkt 3, dbając o zachowanie finansowej dostępności zaświadczeń dla ogółu obywateli.

Art. 13.

1. Pozwolenie podstawowe wydaje się osobie, wobec której nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 10, która zdała egzamin, o którym mowa w ust. 2, lub posiada obywatelską kartę broni przez okres co najmniej trzech lat.
2. Procedurę przeprowadzania i warunki zaliczenia egzaminu określa załącznik nr 2 do ustawy.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zestaw 100 pytań egzaminacyjnych egzaminu, o którym mowa w ust. 2, wraz z odpowiedziami, mając na celu sprawdzenie znajomości zagadnień wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy oraz uzyskanie jednolitych i obiektywnych warunków zdawania egzaminu na terenie całego kraju.
4. Jako równorzędne ze spełnieniem warunku zaliczenia egzaminu, o którym mowa w ust. 2, traktuje się zdanie egzaminu dopuszczającego do wykonywania polowania, organizowanego przez Polski Związek Łowiecki, oraz egzaminu dopuszczającego do uprawiania sportu kwalifikowanego, organizowanego przez polski związek sportowy, właściwy ze względu na konkurencję sportową wymagającą użycia broni, o której mowa w art. 7 ust. 2.
5. Jeżeli osoba ubiegająca się o pozwolenie na broń nie posiada obywatelskiej karty broni, do wniosku o wydanie pozwolenia na broń należy dołączyć:
 - 1) przedstawiony na piśmie uzasadniony powód posiadania broni;
 - 2) informację o wnioskodawcy z Krajowego Rejestru Karnego;
 - 3) zaświadczenie od lekarza rodzinnego, po zasięgnięciu w razie potrzeby opinii lekarzy specjalistów.
6. Egzamin, o którym mowa w ust. 2, oraz zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 3, są odpłatne.
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne stawki opłaty za egzamin, o którym mowa w ust. 2, dbając o zachowanie finansowej dostępności egzaminu dla ogółu obywateli.

Art. 14.

1. Rozszerzone pozwolenie na broń wydaje się osobie, która:
 - 1) posiada pozwolenie podstawowe;
 - 2) zdała egzamin kompetencyjny przed odpowiednią komisją egzaminacyjną.
2. Procedura przeprowadzania i warunki zaliczenia egzaminu kompetencyjnego są określone w załączniku nr 3 do ustawy.
3. Egzamin kompetencyjny należy zdać ponownie w terminie od 34 do 36 miesięcy od czasu zdania egzaminu poprzedniego; w przypadku niezdania egzaminu w wymaganym

terminie, posiadacz pozwolenia do czasu ponownego zdania egzaminu traci prawo do noszenia broni.

4. Egzamin kompetencyjny, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne stawki opłaty za egzamin kompetencyjny, dbając o zachowanie finansowej dostępności egzaminu dla ogółu obywateli.

Art. 15.

Pozwolenie obiektowe wydaje się następującym podmiotom:

- 1) przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania broni i amunicji, obrotu bronią i amunicją, rusznikarską, ochrony osób i mienia;
- 2) klubom sportowym;
- 3) podmiotom prowadzącym strzelnice lub działalność szkoleniową w zakresie strzelectwa;
- 4) podmiotom organizującym przedsięwzięcia artystyczne, w szczególności teatralne i filmowe.

Art. 16.

1. Pozwolenie muzealne wydaje się:
 - 1) placówkom muzealnym ujętym w rejestrze muzeów prowadzonym przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego;
 - 2) osobom, wobec których nie zachodzą okoliczności określone w art. 10, i które są w stanie zapewnić warunki przechowywania kolekcji wymagane dla placówek muzealnych.
2. Minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, warunki przechowywania zbiorów oraz ich ekspozycji, jakie musi spełniać placówka muzealna lub osoba fizyczna gromadząca kolekcje, mając na względzie stworzenie sprzyjających warunków do zachowania zabytków kultury narodowej dla potomności i ich odpowiedniego eksponowania dla dobra ogółu obywateli.

Art. 17.

1. Na wniosek posiadacza broni organ wydający pozwolenie na broń właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby lub miejsce rejestracji podmiotu wydaje Europejską Kartę Broni palnej, zwaną dalej „EKB”.
2. EKB wydaje się na okres do 5 lat; po upływie terminu ważności EKB na wniosek posiadacza może być przedłużona na kolejny okres.
3. W przypadku cofnięcia uprawnień do posiadania broni EKB traci ważność i podlega zwrotowi organowi, który ją wydał. W przypadku sprzedaży broni wpisanej do EKB organ, który wydał kartę wykreśla broń z EKB.
4. W EKB zamieszcza się informacje o:
 - 1) tożsamości posiadacza broni palnej, w tym:
 - a) nazwisko i imię, lub pełną nazwę (firmę) podmiotu,
 - b) numer ewidencyjny PESEL albo numer REGON,

- c) adres miejsca zamieszkania lub adres siedziby podmiotu;
 - 2) danych identyfikacyjnych broni palnej wraz ze wskazaniem kategorii broni palnej, o której mowa w art. 7;
 - 3) okresie ważności EKB;
 - 4) utracie broni palnej;
 - 5) państwach członkowskich Unii Europejskiej, na których terytorium posiadanie broni palnej, określonej w EKB, jest zakazane albo możliwe na podstawie pozwolenia;
 - 6) wymogach władz innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczących zezwoleń na wwóz lub przewóz przez terytorium tych państw broni palnej.
5. Wpisów do EKB dokonuje organ wydający pozwolenie na broń właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby lub siedzibę podmiotu.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór EKB, mając na celu zachowanie zgodności z prawem Unii Europejskiej dotyczącym kontroli nabywania i posiadania broni.

Rozdział 4

Sprzedaż oraz użyczenie broni i amunicji

Art. 18.

1. Sprzedaż broni podlegającej pozwoleniu może być dokonana tylko na rzecz osoby posiadającej odpowiednie pozwolenie, na podstawie przedłożonego pozwolenia.
2. Sprzedaż amunicji podlegającej pozwoleniu może być dokonana tylko na rzecz osoby posiadającej odpowiednie pozwolenie, na podstawie przedłożonego pozwolenia.
3. Sprzedaż broni i amunicji niepodlegającej pozwoleniu może być dokonana tylko na rzecz osoby mającej ukończone 21 lat, na podstawie przedłożonego dowodu tożsamości.
4. Sprzedaż broni wymagającej uzyskania pozwolenia musi zostać zgłoszona do odnotowania w CEBiP przez obie strony transakcji w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia umowy.

Art. 19.

1. Osoby fizyczne posiadające pozwolenie na broń mogą ją użyczać innym osobom posiadającym pozwolenie na broń tej samej kategorii.
2. Osoby fizyczne mogą użyczać amunicję osobom posiadającym odpowiednie pozwolenie, jeśli to użyczenie nie spełnia znamion obrotu amunicją.
3. Użyczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, musi odbywać się z zachowaniem pisemnej formy umowy użyczenia.

Rozdział 5

Przenoszenie i przechowywanie broni

Art. 20.

1. Obywatelska karta broni, pozwolenie podstawowe i pozwolenie rozszerzone upoważniają ich posiadacza do przechowywania broni i amunicji odpowiedniej kategorii oraz przenoszenia jej, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów określonych w art. 21 i art. 22.
2. Obiektowe pozwolenie na broń upoważnia jego posiadacza do przechowywania broni oraz amunicji do niej w magazynie broni.
3. Pozwolenie muzealne upoważnia do przechowywania broni i amunicji na terenie placówki muzealnej albo w magazynie broni.
4. Do przenoszenia broni posiadanej na podstawie pozwolenia obiektowego lub muzealnego uprawnione są osoby mające pozwolenie podstawowe lub rozszerzone oraz pisemne upoważnienie właściciela tej broni.

Art. 21.

1. Broń przenosi się w stanie rozładowanym, umieszczoną w odpowiednim futerale lub pudełku zapewniającym dyskrecję przenoszenia.
2. Osoba posiadająca pozwolenie rozszerzone może nosić załadowaną broń palną krótką, w sposób zapewniający bezpieczeństwo innych osób i mienia; broń musi być noszona w ukryciu, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w art. 29.
3. Posiadacz broni gazowej może nosić ją załadowaną, pod warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa innych osób i mienia; broń musi być noszona w ukryciu, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w art. 29.
4. Amunicję należy przenosić w sposób zapewniający bezpieczeństwo i uniemożliwiający jej przypadkowe odpalenie w normalnych warunkach.
5. Przewożenie broni i amunicji środkami transportu publicznego, z zastrzeżeniem ust. 6, jest dopuszczalne przy zachowaniu niezbędnych środków bezpieczeństwa, pod warunkiem że broń i amunicja są zabezpieczone w sposób uniemożliwiający powstanie zagrożenia życia, zdrowia lub mienia.
6. Przewożenie broni i amunicji w kabinach pasażerskich statków powietrznych przez osoby inne niż specjalnie do tego upoważnione na podstawie odrębnych przepisów jest zakazane.
7. Zakazuje się przenoszenia broni przez osoby znajdujące się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających.

Art. 22.

1. Broń i amunicję, o których mowa w art. 7 ust. 1, przechowuje się w magazynach broni.
2. Broń i amunicję, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 3 przechowuje się w szafach lub metalowych kasetach umocowanych trwale w sposób uniemożliwiający odłączenie bez podjęcia specjalistycznych czynności.
3. Broń i amunicję, o których mowa w art. 7 ust. 4, pkt. 2 przechowuje się w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać magazyny broni, mając na celu możliwie skuteczne zabezpieczenie przechowywanej broni i amunicji.

Art. 23.

1. Przesyłanie broni oraz amunicji za pośrednictwem podmiotów zajmujących się przewożeniem i doręczaniem przesyłek jest zakazane z zastrzeżeniem przepisów rozdziału 7 i art. 39 ust. 3.
2. Jednostki przewożące przesyłki pocztowe, w razie stwierdzenia przypadku naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 1, zatrzymują przesyłkę, zawiadamiając o tym najbliższy organ Policji, który jest obowiązany do jej niezwłocznego protokolarnego przyjęcia do depozytu.

Art. 24.

1. Policja co najmniej raz na trzy lata przeprowadza wywiad środowiskowy dotyczący posiadacza broni oraz dokonuje sprawdzenia warunków przechowywania broni i amunicji.
2. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości organ, który wydał pozwolenie na broń cofna uprawnienia do posiadania broni.
3. Osoba, której cofnięto uprawnienia do posiadania broni może się ponownie ubiegać o nadanie tych uprawnień nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu uprawnień stała się ostateczna.

Rozdział 6

Warunki używania broni

Art. 25.

Broń, która jest zdolna do rażenia celów na odległość, może być używana wyłącznie na strzelnicach, z wyjątkiem sytuacji, których mowa w art. 27 – 29.

Art. 26.

1. Strzelnice dopuszczone do strzelań innych niż śrutowe powinny być zbudowane i zorganizowane w sposób wykluczający możliwość wydostania się poza ich obręb pocisku wystrzelonego z broni w sposób zgodny z regulaminem strzelnicy.
2. Szczegółowe zasady zachowania bezpieczeństwa na strzelnicy określa regulamin strzelnicy.
3. Zatwierdzenie regulaminu strzelnicy następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.
4. Wzorcowy regulamin strzelnicy określa załącznik nr 4 do ustawy.

Art. 27.

Osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania mogą używać broni do polowania na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, z późn. zm.⁴⁾).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

Art. 28.

1. Broń sygnałowa może być używana wyłącznie zgodnie z jej przeznaczeniem, szczególnie dotyczy to użycia tej broni w ratownictwie i żegludze, pod warunkiem zachowania zasad bezpieczeństwa przy jej obsłudze.
2. Broń hukowa i historyczna może być używana podczas przedsięwzięć o charakterze artystycznym oraz rekonstrukcji wydarzeń historycznych, pod warunkiem zapewnienia jej bezpiecznej obsługi.

Art. 29.

1. Pracownicy ochrony używają podczas wykonywania czynności zawodowych broni własnej lub broni posiadanej na podstawie pozwolenia obiektowego, pod warunkiem posiadania licencji pracownika ochrony oraz pozwolenia rozszerzonego; gdy pracownik jest umundurowany, broń nie musi być noszona w ukryciu.
2. Umundurowani pracownicy ochrony podczas wykonywania czynności związanych z konwojowaniem transportów środków pieniężnych oraz podczas pełnienia funkcji zabezpieczania obiektów należących do wojska używają broni posiadanej na podstawie pozwolenia obiektowego, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2, pod warunkiem posiadania licencji pracownika ochrony oraz pozwolenia rozszerzonego; broń nie musi być noszona w ukryciu.

Rozdział 7

Przewóz broni przez granice

Art. 30.

1. Przywóz broni lub amunicji z zagranicy przez obywateli polskich na własne potrzeby wymaga uprzedniego wydania zaświadczenia przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem sytuacji, o których mowa w art. 33.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, przekraczając granicę, są obowiązane do pisemnego zgłoszenia właściwemu organowi celnemu przywozu broni lub amunicji. Organ ten niezwłocznie przekazuje informacje zawarte w zgłoszeniu organowi wydającemu pozwolenie na broń właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby.
3. Jeżeli osoby, o których mowa w ust. 1, nie posiadają pozwolenia na broń, są obowiązane niezwłocznie złożyć przywożoną broń lub amunicję do depozytu właściwego organu celnego, a także, w terminie 14 dni od dnia przywozu broni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wystąpić do organu wydającego pozwolenie na broń właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby z wnioskiem o wydanie pozwolenia na broń.
4. Koszty związane z deponowaniem broni lub amunicji w trybie, o którym mowa w ust. 3, ponosi osoba składająca broń lub amunicję do depozytu. W przypadku niezyskania pozwolenia na broń osoba składająca broń lub amunicję do depozytu ma obowiązek zbyć ją na rzecz osoby lub podmiotu mających odpowiednie pozwolenie, albo przekazać je do złomowania.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania informacji oraz wzór zgłoszenia, o których mowa w ust. 2, mając na celu zapewnienie skutecznej kontroli przepływu broni i amunicji przez granice.

Art. 31.

Wywóz broni lub amunicji za granicę przez obywateli polskich wymaga zgody organu właściwego w sprawach wydawania pozwoleń na broń.

Art. 32.

W stosunku do obywateli polskich wywożących broń lub amunicję przez granice do państw członkowskich Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów art. 31, jeżeli broń, której przewóz dotyczy, jest wpisana do EKB.

Art. 33.

1. Osobom deklarującym zamiar zakupu broni palnej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej organ wydający pozwolenie na broń właściwy ze względu na miejsce zamieszkania poświadcza, na ich wniosek, uprzednią zgodę przewozową, w terminie nie dłuższym niż 5 dni od dnia jej wpływu do właściwego organu.
2. Uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:
 - 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
 - 2) nazwę (firmę) lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni palnej;
 - 3) siedzibę i jej adres lub adres miejsca zamieszkania zbywcy i nabywcy broni palnej;
 - 4) adres, na który broń palna ma być dostarczona;
 - 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej;
 - 6) liczbę jednostek broni palnej.
3. Uprzednia zgoda przewozowa jest dokumentem wystawianym przez nabywcę broni palnej w państwie docelowym transakcji na każdorazowe przemieszczenie broni palnej, poświadczony przez właściwe władze tego państwa, zaświadcza o wiarygodności tego nabywcy oraz o objęciu kontrolą przez to państwo tej transakcji.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór uprzedniej zgody przewozowej, z uwzględnieniem danych, o których mowa w ust. 2, mając na celu uzyskanie zgodności z przepisami Unii Europejskiej.

Art. 34.

1. Przewóz broni i amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może nastąpić na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Osoby mające miejsce zamieszkania w państwach członkowskich Unii Europejskiej mogą w celach łowieckich i sportowych przywozić oraz wywozić broń oraz amunicję na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie EKB, pod warunkiem, że broń ta jest wpisana do karty, a celem podróży jest udział w polowaniu albo w zawodach sportowych.

Rozdział 8

Posiadanie broni przez cudzoziemców

Art. 35.

1. Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych mogą posiadać broń i amunicję na podstawie porozumień międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności.
2. Cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń wydaje terminowe pozwolenie na broń na okres pełnienia przez te osoby funkcji w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania terminowych pozwoleń na broń cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem wymogu przedstawienia dokumentu o charakterze pozwolenia na broń, wydanego cudzoziemcowi przez właściwy organ państwa, którego jest obywatelem, mając na celu zgodność procedury z porozumieniami międzynarodowymi obowiązującymi Rzeczpospolitą Polską.

Art. 36.

Cudzoziemcy niewymienieni w art. 35 ust. 1 mogą posiadać broń i amunicję, jeżeli są one niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną poczty dyplomatycznej, misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych, członków oficjalnych delegacji zagranicznych, a także do innych celów wynikających z zawartych porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności, z uwzględnieniem przepisu art. 35 ust. 2 i przepisów wydanych na podstawie art. 35 ust. 3.

Art. 37.

1. Przywóz broni i amunicji z zagranicy oraz jej wywóz za granicę przez cudzoziemców, o których mowa w art. 35 ust. 1 i art. 38, wymagają uprzedniego wydania zaświadczenia o wyrażeniu zgody przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od daty przywozu broni i amunicji.
2. Jeżeli upłynął termin ważności zgody, o którym mowa w ust. 1, broń i amunicja podlegają niezwłocznemu złożeniu do depozytu organu Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń może wydać cudzoziemcowi zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni i amunicji, określając termin ważności tego zaświadczenia nie dłuższy niż 30 dni.
4. Jeżeli cudzoziemcy, o których mowa w art. 35 ust. 1 i art. 38, nie spełniają warunków określonych w ust. 1 i 2, broń i amunicja podlegają zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez tych cudzoziemców.

Art. 38.

1. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w polowaniu mogą przywozić i wywozić broń oraz amunicję do niej, jeśli ta broń i amunicja jest odpowiednia do wykonywania polowania na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie.
2. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni, lub w przygotowaniach do takich imprez mogą przywozić i wywozić broń oraz amunicję do niej, jeśli ta broń i amunicja odpowiada kryteriom określonym w zaproszeniu na daną imprezę sportową.
3. Przywóz oraz wywóz broni i amunicji przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 i 2, odbywa się na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej, które zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od dnia przywozu broni i amunicji.
4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, uprawnia cudzoziemców do nabycia amunicji do broni określonej w tym zaświadczeniu.
5. Jeżeli upłynął termin ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, broń i amunicja podlegają niezwłocznemu złożeniu do depozytu organu Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organ wydający pozwolenie na broń właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca może wydać cudzoziemcowi zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni i amunicji, określając termin ważności tego zaświadczenia nie dłuższy niż 30 dni. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.
7. Jeżeli cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie spełniają warunków określonych w ust. 1-3 i 5, broń i amunicja podlegają zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez tych cudzoziemców.
8. Cudzoziemiec może zbyć przywiezioną broń zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 18.
9. Cudzoziemców obowiązują zasady przenoszenia, przechowywania i używania broni, o których mowa w art. 21, 22, 25, 27 i 28.
10. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu za granicą.

Art. 39.

1. Cudzoziemcy niewymienieni w art. 35 ust. 1, posiadający upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, poświadczone przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej, mogą nabywać broń na podstawie zaświadczenia wydanego przez organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń, o którym mowa w ust. 2.
2. Na wniosek cudzoziemca posiadającego dokumenty, o których mowa w ust. 1, organ wydający pozwolenie na broń właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca wydaje zaświadczenie uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni.

3. Nabyta broń musi być niezwłocznie odesłana na zagraniczny adres nabywcy, wskazany w dokumencie o którym mowa w ust. 1.
4. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia o fakcie wywozu broni nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemca organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń.
5. Organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń na broń niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, o nabyciu broni przez cudzoziemca i jej wywozie.
6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4 i 5, mając na celu zapewnienie skutecznej kontroli przepływu broni i amunicji przez granice.

Rozdział 9

Przepisy porządkowe i karne

Art. 40.

Posiadacz broni w przypadku jej utraty jest obowiązany niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin od chwili stwierdzenia utraty broni, zawiadomić o tym Policję.

Art. 41.

Osoba posiadająca pozwolenie na broń jest obowiązana w razie zmiany miejsca zamieszkania zawiadomić o tym fakcie pisemnie, w terminie 14 dni od dnia zmiany miejsca zamieszkania, organ wydający pozwolenie na broń właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania.

Art. 42.

1. Jeżeli interes bezpieczeństwa państwa lub porządek publiczny tego wymagają, minister właściwy do spraw wewnętrznych może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na obszarze całego państwa lub na określonych obszarach, zakaz przenoszenia wszelkiego rodzaju broni lub niektórych jej rodzajów na czas określony.
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wszystkich osób posiadających broń zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, albo może być wydany z wyłączeniem posiadaczy pozwolenia rozszerzonego oraz podmiotów dysponujących bronią na podstawie pozwolenia obiektowego.

Art. 43.

1. Cofnięcie uprawnień do posiadania broni następuje obligatoryjnie z chwilą zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 10 ust. 2-4 i jest wydawane w trybie decyzji administracyjnej przez organ wydający pozwolenie na broń właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby lub miejsce rejestracji podmiotu.
2. Powiadomienie organu właściwego w sprawie wydawania pozwoleń na broń następuje niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 10 ust. 2-4 i spoczywa w szczególności na organach prokuratury, sądzie lub lekarzu, który zdiagnozował u posiadacza broni stan chorobowy określony w art. 10 ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb oraz sposób powiadamiania, o którym mowa w ust. 2, mając na celu zapewnienie należytej kontroli posiadaczy broni, przy jednoczesnym zachowaniu poufności ich danych osobowych.

Art. 44.

1. Kto:

- 1) przenosi broń i amunicję z uchybieniem zasad określonych w art. 20, 21 i 43;
- 2) nosi w ukryciu załadowaną broń nie posiadając pozwolenia rozszerzonego;
- 3) przechowuje broń lub amunicję z uchybieniem zasad określonych w art. 22;
- 4) przesyła broń lub amunicję z uchybieniem zasad określonych w art. 23;
- 5) używa broni niezgodnie z zasadami określonymi w art. 25, 27, 28 i 29;
- 6) przewozi broń przez granice z uchybieniem zasadom określonym w art. 30 i 31;
- 7) nie dopełnia terminów, o których mowa w art. 40 i 41,

podlega karze grzywny.

2. W sprawach o wykroczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, można ponadto orzec cofnięcie uprawnień do posiadania broni na okres od roku do lat trzech. Cofnięcie uprawnień, w przypadku ponownego ubiegania się o pozwolenie na broń po okresie karencji, jest równoznaczne z koniecznością powtórzenia procedury uzyskiwania pozwolenia, o której mowa w art. 12 i 13.

Art. 45.

W sprawach o przestępstwo, o którym mowa w art. 10 pkt 2, sąd może orzec jako środek zapobiegawczy czasowe zawieszenie uprawnień do posiadania broni; w takim wypadku właściciel broni lub amunicji obowiązany jest zdać je do depozytu albo zbyć; koszty depozytu pokrywa właściciel.

Art. 46.

- 1 Osoby, które weszły w posiadanie broni lub amunicji w związku ze swoim udziałem w walce o suwerenność i niepodległość Polski, jeżeli w wyniku tego udziału nabyły uprawnienia kombatanckie w rozumieniu ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.⁵⁾) uzyskują prawo do posiadania tej broni i pozwolenie podstawowe. W tym wypadku nie stosuje się wymogu zdawania egzaminu dopuszczającego, o którym mowa w art. 13.
2. Warunkiem uzyskania prawa, o którym jest mowa w ust. 1, jest, aby wobec osoby mającej uzyskać prawo do posiadania broni nie zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 10, oraz złożenie wniosku o wydanie pozwolenia na broń. Przepis art. 12 ust. 3 stosuje się.
3. W razie śmierci osoby, o której mowa w ust. 1, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do osób jej najbliższych w rozumieniu art. 115 § 11 Kodeksu karnego.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 181 poz. 1515, z 2003 r. Nr 72 poz. 658, z 2004 r. Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 658 i Nr 166 poz. 1172.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do osób, które dopuściły się któregokolwiek z czynów określonych w art. 21 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3, ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

Art. 47.

1. Pozbawianie broni cech użytkowych może być dokonywane wyłącznie przez koncesjonowanych rusznikarzy, w zgodzie ze sztuką rusznikarską i w taki sposób, aby skutecznie uniemożliwić odtworzenie przerobionych części.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady pozbawiania broni cech użytkowych, o których mowa w ust. 1, mając na celu uzyskanie zgodności z przepisami Unii Europejskiej.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 48.

W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1675, z 2008 r. Nr 195, poz. 1200 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504 i Nr 97, poz. 801) w art. 53b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Posiadanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2, stanowi potwierdzenie kwalifikacji sportowych, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na broń podstawowe na podstawie przepisów o broni i amunicji.”.

Art. 49.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1190) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Straży może być wydane pozwolenie na broń obiektowe, na zasadach określonych w przepisach art. 8 oraz art. 15 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, na broń palną do wykonywania zadań określonych w art. 11 pkt 5 i 9 oraz na paralizatory elektryczne.”;

- 2) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. W zakresie zasad dopuszczenia strażnika do posiadania broni palnej bojowej i paralizatora elektrycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 20 ust. 4 oraz art. 28 ustawy z dnia ... 2009 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 50.

W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 128 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W zakresie zasad dopuszczenia strażników Straży Marszałkowskiej do posiadania broni stosuje się art. 20 ust. 4 oraz art. 28 ustawy z dnia ... 2009 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”;

2) w art. 129 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Do Straży Marszałkowskiej w zakresie zasad posiadania broni stosuje się odpowiednio przepisy art. 15 ust. 1 ustawy o broni i amunicji.”.

Art. 51.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) w art. 66:

1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Na wniosek wojewódzkiego inspektora może zostać wydane pozwolenie na broń obiektowe, na zasadach określonych w art. 8 oraz art. 15 ust. 1 ustawy o broni i amunicji.

3. Do inspektorów w zakresie posiadania broni i amunicji stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 4 oraz art. 28 ustawy o broni i amunicji.”;

1) ust. 4 i 5 uchyla się.

Art. 52.

W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Zasady wydawania i cofania pozwoleń na nabywanie oraz przechowywanie amunicji określają przepisy ustawy z dnia ... 2009 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”.

Art. 53.

W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.) w art. 3 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) broń i istotne części broni - są to broń i istotne części broni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2009 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...)”.

Art. 54.

W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220) w art. 110 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Na wniosek dyrektora parku narodowego może zostać wydane pozwolenie na broń obiektowe, na zasadach określonych w art. 8 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

3. Do Funkcjonariuszy Straży Parku w zakresie posiadania broni i amunicji stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 4 oraz art. 28 ustawy z dnia ... 2009 r. o broni i amunicji.”.

Art. 55.

W ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. Nr 62, poz. 504) w art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wnosi lub posiada na imprezie masowej broń, w rozumieniu ustawy z dnia ... 2009 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...), wyroby pirotechniczne, materiały pożarowo niebezpieczne lub inne niebezpieczne przedmioty lub materiały wybuchowe, podlega grzywnie nie mniejszej niż 180 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”.

Art. 56.

1. Wydane do dnia wejścia w życie ustawy karty rejestracyjne na broń pneumatyczną stają się z dniem wejścia w życie ustawy, z mocy prawa, obywatelskimi kartami broni.
2. Wydane do dnia wejścia w życie ustawy pozwolenia na broń do celów sportowych, łowieckich i kolekcjonerskich stają się z dniem wejścia w życie ustawy, z mocy prawa, pozwoleniami podstawowymi.
3. Pozwolenia na broń do celów łowieckich, wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 59, oraz pozwolenia na broń uzyskane na podstawie art. 13 ust. 4 niniejszej ustawy są traktowane jak pozwolenia na broń myśliwską w rozumieniu art. 42 ustawy – Prawo łowieckie.
4. Wydane do dnia wejścia w życie ustawy pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej stają się z dniem wejścia w życie ustawy, z mocy prawa, pozwoleniami rozszerzonymi, pod warunkiem zdania przez ich posiadaczy egzaminu, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy; w przypadku niezdania egzaminu w wymaganym czasie pozwolenie na broń do celów ochrony osobistej staje się pozwoleniem podstawowym.
5. Okresy posiadania broni przed wejściem w życie ustawy zalicza się do okresu, o którym mowa w art. 13.
6. Wnioski o wydanie pozwolenia na broń nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy przekazuje się do właściwych organów określonych w ustawie.

Art. 57.

1. Rejestr, o którym mowa w art. 27 ust. 2 ustawy określonej w art. 59, staje się z dniem wejścia w życie ustawy rejestrem CEBiP.
2. Komendant Główny Policji przekaze dane objęte rejestrem, o którym mowa w art. 27 ust. 2 ustawy określonej w art. 59, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 58.

Traci moc ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 96 poz. 959, z 2006 r. Nr 104 poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 176 poz. 1238.

Art. 59.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Załączniki do ustawy
z dnia2010 r.
(poz.)

Załącznik nr 1

Wykaz stanów chorobowych i istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego wyluczających prawo do posiadania broni

1. Występujące w niniejszym załączniku określenia stanów chorobowych i zaburzeń funkcjonowania psychologicznego są zgodne z Międzynarodową Statystyczną Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych (ICD 10).
2. Wykaz stanów chorobowych i istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego wyluczających możliwość wydania pozwolenia na broń:
 - 1) organiczne zaburzenia psychiczne włącznie z zespołami objawowymi;
 - 2) zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem substancji psychoaktywnych, z wyłączeniem palenia tytoniu;
 - 3) schizofrenia, zaburzenia typu schizofrenii (schizotypowe) i urojeniowe;
 - 4) zaburzenia nastroju (afektywne);
 - 5) upośledzenie umysłowe;
 - 6) zaburzenia osobowości;
 - 7) zaburzenia nawyków i popędów;
 - 8) całościowe zaburzenia rozwojowe;
 - 9) stany chorobowe istotnie zwiększające ryzyko napadowych zaburzeń orientacji i świadomości, np. padaczka, narkolepsja;
 - 10) istotne zaburzenia funkcji psychomotorycznych (psychoruchowych), np. płasawica.

Wymagania i procedura przeprowadzania egzaminu dopuszczającego

1. Egzamin dopuszczający organizuje i przeprowadza organ wydający pozwolenia na broń. Egzaminatorami mogą być wyłącznie osoby posiadające uprawnienia zawodowe instruktora strzelectwa sportowego. Egzamin powinien być zorganizowany przynajmniej raz w miesiącu, a w przypadku dużej liczby chętnych odpowiednio częściej.
2. Osoba przystępująca do egzaminu dopuszczającego do posiadania pozwolenia na broń musi wykazać się znajomością:
 - 1) przepisów prawa dotyczących broni i amunicji (ustawa o broni i amunicji oraz rozporządzenia wykonawcze do niej);
 - 2) przepisów prawa dotyczących obrony koniecznej i stanu wyższej konieczności;
 - 3) zasad bezpieczeństwa przy obsłudze broni palnej;
 - 4) podstawowej wiedzy na temat strzelania (zasady bezpieczeństwa przy strzelaniu, prawidłowe trzymanie broni, zasady celowania, ściąganie spustu);
 - 5) zasad bezpiecznego zachowania się na strzelnicy.
3. Minister odpowiedni do spraw wewnętrznych opracuje zestaw 100 pytań i odpowiedzi, przy czym każde zagadnienie wymienione w § 2 powinno być opisane przy pomocy 20 pytań; pytania zebrane są w grupach odpowiadającym odpowiednim zagadnieniom.
4. Egzamin dopuszczający jest egzaminem pisemnym, w formie testu wyboru; egzamin składa się z 10 pytań, zdający losuje z puli 100 pytań po 2 z każdej grupy tematycznej. Do zaliczenia egzaminu należy udzielić minimum 9 poprawnych odpowiedzi na pytania.

Wymagania i procedura przeprowadzania egzaminu kompetencyjnego

1. Egzamin kompetencyjny organizuje i przeprowadza organ wydający pozwolenia na broń. Egzaminatorami mogą być wyłącznie osoby posiadające uprawnienia zawodowe instruktora strzelectwa sportowego oraz mające doświadczenie w prowadzeniu strzelań dynamicznych. Egzamin powinien być zorganizowany przynajmniej raz w miesiącu, a w przypadku dużej liczby chętnych odpowiednio częściej.
2. Egzamin kompetencyjny składa się z części praktycznej, w formie zadania strzeleckiego; zadanie wymaga oddania 10 strzałów, jego dokładny opis zawiera ust. 5.
3. Egzamin kompetencyjny przeprowadzony jest przy użyciu broni palnej krótkiej i amunicji będącej własnością osoby przystępującej do egzaminu lub jej pracodawcy; energia wylotowa pocisku wystrzeliwanego z broni nie może być mniejsza niż 200 J ani większa niż 1000 J; amunicja wyłącznie z pociskiem jednolitym, pełnopłaszczowym lub półpłaszczowym.
4. Egzamin kompetencyjny należy przeprowadzać przy użyciu tarczy TS-9 oraz przy pomocy urządzenia pozwalającego na odmierzenie czasu 30 sekund. Sygnał startowy dźwiękowy, wydany gwizdkiem albo przy pomocy elektronicznego timera odmierzającego czas strzelania. Barykada o szerokości 1 m i wysokości min. 2 m, wykonana z drewna, bez elementów metalowych, musi umożliwiać stabilne oparcie dla strzelającego.
5. Procedura przebiegu strzeleckiego:
 - 1) dwie tarcze umieszczone są w odległości 10 m od barykady, w odległości 3 m od siebie (mierzone na zewnętrznych krawędziach tarcz); stanowisko startowe w odległości 5 m od barykady; stanowisko startowe i barykada są umieszczone współosiowo;
 - 2) broń załadowana jest pięcioma nabojami (pistolety nieprzeładowane, z pustą komorą naboją; rewolwery mają mieć kurek spuszczone), schowana do kabury. Broń w kaburze musi być ukryta pod ubraniem w taki sposób, aby była niewidoczna dla postronnego obserwatora. Drugie pięć naboży należy umieścić w odpowiednim nośniku zapasowej amunicji (zapasowy magazynek, szybkoładowacz itp.);
 - 3) po sygnale startowym należy przemieścić się za barykadę i ostrzelać każdą tarczę pięcioma strzałami – lewą tarczę z lewej strony barykady, prawą tarczę z prawej strony barykady. Po ostrzeleniu pierwszej tarczy należy przeładować broń, chowając się za barykadą, po czym ostrzelać drugą tarczę z drugiej strony barykady. Kolejność ostrzeliwania tarcz jest dowolna;
 - 4) ostrzeliwanie tarcz musi być prowadzone z wykorzystaniem barykady jako zasłony, stopy strzelającego muszą być w całości schowane za barykadą;
 - 5) czas wykonania całego zadania wynosi 30 sekund i jest liczony od sygnału startowego do ostatniego strzału oddanego przez zdającego;
 - 6) warunkiem zaliczenia egzaminu jest trafienie w przewidzianym limicie czasu obydwu tarcz wszystkimi strzałami (w każdej tarczy musi być po pięć przestrzelin) oraz uzyskanie na każdej tarczy wyniku minimum 21 punktów;

- 7) podczas wykonywania całego zadania broń po wyjęciu z kabury musi być skierowana lufą w stronę bezpieczną; oddanie strzału przypadkowego (w tym zwłaszcza strzału podczas wyjmowania broni z kabury, przemieszczania się, wymiany magazynka) lub skierowanie lufy w kierunku niebezpiecznym powoduje natychmiastowe przerwanie strzelania i zakończenie egzaminu z wynikiem negatywnym.
6. Egzamin kompetencyjny w przypadku jego zaliczenia kończy się wystawieniem zaświadczenia, które musi zawierać dane osoby zdającej, miejsce i datę egzaminu, dane organu przeprowadzającego egzamin oraz dane osoby prowadzącej; musi być podpisany przez osobę upoważnioną do przeprowadzania egzaminu. Zaświadczenie o zaliczeniu egzaminu należy przedłożyć właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się lub posiadającej pozwolenie na broń rozszerzone wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.

Wzorcowy regulamin bezpiecznego funkcjonowania strzelnic

1. Niniejszy załącznik określa wzorcowy regulamin bezpiecznego funkcjonowania strzelnic, z uwzględnieniem:
 - 1) warunków korzystania ze strzelnicy;
 - 2) sposobu obchodzenia się z bronią;
 - 3) sposobu zachowania się osób przebywających na strzelnicy.
2. Użyte w załączniku określenia oznaczają:
 - 1) strzelnica – obiekt przeznaczony do prowadzenia strzelań szkoleniowych, sportowych i rekreacyjnych oraz treningów strzeleckich;
 - 2) prowadzący strzelanie – osobę upoważnioną przez właściciela lub zarządcę strzelnicy, która odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia strzelania oraz udzielania pomocy medycznej w jednostkach prowadzących takie szkolenia;
 - 3) bezpieczne kierunki ostrzału – kierunki, wyłącznie w które można strzelać;
 - 4) stanowisko strzeleckie – wskazane przez prowadzącego strzelanie miejsce lub obszar wewnątrz osi strzeleckiej, z którego można wyłącznie prowadzić ostrzeliwanie celów;
 - 5) linia bezpieczeństwa – linia wyznaczona osobno dla każdej osi strzeleckiej ustalająca jej koniec z poza której, nie można strzelać na tej osi strzeleckiej;
 - 6) strefa bezpieczeństwa – oznaczone miejsce przeznaczone do pakowania i rozpakowywania broni, treningu bezstrzałowego, czyszczenia lub innych czynności bez amunicji;
 - 7) punkt sanitarny – miejsce umieszczenia apteczki.
3. Właściciel lub zarządca strzelnicy, na podstawie wzoru regulaminu określonego w ust. 6, jest obowiązany opracować szczegółowy regulamin strzelnicy, w którym w szczególności może określić dodatkowe warunki bezpieczeństwa dla osób przebywających na strzelnicy.
4. Właściciel lub zarządca strzelnicy zakazujący noszenia broni w stanie załadowanym na terenie strzelnicy musi wyznaczyć miejsce bezpiecznego rozładowania broni tuż przy wejściu na teren strzelnicy.
5. Szczegółowy regulamin strzelnicy musi być wywieszony na strzelnicy w widocznym miejscu, możliwie blisko wejścia na teren strzelnicy. Każda osoba korzystająca ze strzelnicy musi poświadczyć znajomość regulaminu i zobowiązać się do jego przestrzegania.
6. Wzór regulaminu bezpiecznego funkcjonowania strzelnicy:

REGULAMIN STRZELNICY

[wzór]

Rozdział 1

Warunki korzystania ze strzelnicy

§ 1. Prowadzący strzelanie:

- 1) odpowiada za bezpieczeństwo użytkowników strzelnicy oraz osób im towarzyszących;
- 2) wyznacza osobom korzystającym ze strzelnicy stanowiska strzeleckie, a osobom towarzyszącym miejsce bezpiecznego pobytu;
- 3) prowadzi książkę rejestru pobytu na strzelnicy, w której zamieszcza się następujące dane:
 - a) imię i nazwisko korzystającego ze strzelnicy,
 - b) rodzaj i kaliber broni, z której przeprowadzono strzelanie,
 - c) numer pozwolenia na broń lub określenie właściciela broni,
 - d) godzinę przyścia i wyjścia ze strzelnicy,
 - e) nazwę organu, który wydał pozwolenie na broń, przy czym wymóg ten dotyczy osoby wnoszącej na strzelnicę własną broń,
 - f) oświadczenie korzystającego ze strzelnicy o zapoznaniu się z regulaminem strzelnicy i przepisami bezpieczeństwa, potwierdzone własnoręcznym podpisem.

§ 2. Na strzelnicy zabrania się:

- 1) osobom towarzyszącym osobom korzystającym ze strzelnicy wchodzenia za linię bezpieczeństwa bez zgody korzystających,
- 2) używania broni osobom korzystającym ze strzelnicy bez zgody jej użytkownika,
- 3) spożywania alkoholu lub używania środków odurzających oraz przebywania na terenie strzelnicy osób będących pod ich wpływem,
- 4) wnoszenia jakiegokolwiek amunicji (włącznie z amunicją treningową i ślepą) do stref bezpieczeństwa.

§ 3. Na strzelnicy, w miejscu widocznym, umieszcza się:

- 1) regulamin strzelnicy;
- 2) plan strzelnicy z oznaczeniem:
 - a) bezpiecznych kierunków ostrzału,
 - b) linii bezpieczeństwa wszystkich osi strzeleckich,
 - c) stref bezpieczeństwa,
 - d) punktu sanitarnego,
 - e) dróg ewakuacji,
 - f) miejsca instalacji telefonu lub innych urządzeń łączności;
- 3) wykaz sygnałów i komunikatów alarmowych;
- 4) informację o sposobie połączenia się z najbliższym punktem pomocy medycznej.

- § 4. Za szkody powstałe podczas strzelania zgodnie z regulaminem odpowiada właściciel lub zarządca strzelnicy, a także instruktor prowadzący strzelanie lub trening strzelecki.
- § 5. Za spowodowanie wypadku odpowiada korzystający ze strzelnicy, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 2

Sposób obchodzenia się z bronią

- § 6. 1. Broń na strzelnicy przenosi się zabezpieczoną przed dostępem osób trzecich, schowaną np. w kaburze, pokrowcach lub kasetach przeznaczonych do przenoszenia broni.
2. Wyjmowanie broni odbywa się:
- 1) na stanowisku strzeleckim;
 - 2) w strefie bezpieczeństwa.
3. Wszelkich czynności związanych z obsługą broni dokonuje się wyłącznie z lufą skierowaną w kierunku bezpiecznym.
- § 7. Po zakończeniu strzelania korzystający ze strzelnicy przed jej opuszczeniem zgłasza ten fakt prowadzącemu strzelanie i odnotowuje to w książce rejestru pobytu na strzelnicy.
- § 8. Zabrania się strzelania oraz celowania do ludzi i zwierząt.

Rozdział 3

Sposób zachowania się osób przebywających na strzelnicy

- § 9. Korzystający ze strzelnicy jest obowiązany ściśle przestrzegać poleceń wydawanych przez prowadzącego strzelanie.
- § 10. Zabrania się wchodzenia przed stanowisko strzeleckie bez zgody prowadzącego strzelanie.
- § 11. Po komendzie STOP, wydanej przez prowadzącego strzelanie lub inną osobę, strzelający bezzwłocznie przerywają strzelanie.
- § 12. Na teren strzelnicy zwierzęta mogą być wprowadzone tylko w wyjątkowych przypadkach oraz obowiązkowo powinny być trzymane na uwięzi i pod ścisłym nadzorem opiekuna.
- § 13. Osobę naruszającą regulamin strzelnicy usuwa się ze strzelnicy.

UZASADNIENIE

Proponowana ustawa o broni i amunicji ma zastąpić ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. Nr 53, poz. 549, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007). Zmiana ta jest podyktowana przede wszystkim koniecznością uzyskania pełnej harmonizacji polskiego ładu prawnego dotyczącego kontroli nabywania i posiadania broni palnej z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej, a w szczególności ze znowelizowaną właśnie dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 roku zmieniającą dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.Urz. UE L 179 z 08.07.2008 r.). Istniejące przepisy tej zgodności nie zapewniają – a niektóre, odziedziczone po poprzednim ustroju regulacje nie przystają do porządku prawnego wolnego państwa demokratycznego.

Praktyka wydawania pozwoleń opiera się w obecnej sytuacji prawnej na arbitralnej uznaniowości organu decydującego – w efekcie każda z komend Policji wydających pozwolenia kieruje się własnymi interpretacjami i identyczne w treści podanie tej samej osoby będzie w różnych częściach kraju rozpatrzone odmiennie. Co więcej, w tej samej komendzie efekt końcowy różni się zależnie od czasu złożenia i rozpatrywania sprawy. Przepisy są nieprecyzyjne i w sposób dowolny interpretowane przez Policję, przy czym część interpretacji powstaje na drodze różnych uzusów. Zdarzają się przypadki interpretacji wręcz sprzecznych z brzmieniem przepisów, albo dotyczące spraw w nich nieujętych.

Możliwie szeroki, aczkolwiek ściśle kontrolowany dostęp praworządnych obywateli do broni stanowi z jednej strony gwarancję poszanowania swobód obywatelskich, a z drugiej jest ważnym elementem zapewnienia bezpieczeństwa państwowego. Wszystkie kraje Unii Europejskiej dopuszczają swoich obywateli do broni palnej, traktowanej jako naturalny przedmiot związany z rozwojem cywilizacji europejskiej, służący w chwili obecnej do realizacji pasji o charakterze hobbystycznym. Szeroko rozumiane strzelectwo, tak sportowe, jak rekreacyjne, myślistwo, kolekcjonerstwo broni – a także ruch rekonstruktorski, odtwarzania wydarzeń historycznych – są równoprawną składową kulturę europejskiej oraz elementem tożsamości naszego kontynentu. Oczywiście posiadanie broni jest obarczone pewną specyfiką i wymaga poddania dokładnej i skutecznej kontroli. W interesie społecznym jest, aby w posiadanie broni nie wchodziły osoby niepowołane, w szczególności karane za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu oraz z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia, jak też osoby chore psychicznie. Jak pokazuje praktyka innych krajów europejskich, gdy przepisy są precyzyjne i jednoznaczne nie ma kłopotów ze spełnieniem tego warunku.

W dobie armii zawodowej, która sama nie jest w stanie obronić kraju przed agresją, niezbędne jest posiadanie odpowiedniej infrastruktury inżynieryjno-technicznej – ale także posiadanie odpowiednio wyszkolonych w umiejętności posługiwania się bronią obywateli. Ci, którzy chcą się tego nauczyć za własne pieniądze i przy pomocy własnej broni, są bardzo cenni dla kraju, a w godzinie zagrożenia będą wręcz na wagę złota. Polska ma w tej chwili unikalny w swej historii okres spokoju na granicach, gdy nikt z sąsiadów nie zagraża jej państwowości i nie wysuwa roszczeń. Ale taki stan nie będzie trwał wiecznie, a jak uczy historia, nie wolno popełniać grzechu beczynności – już nie raz wydawało się, że nasz kraj

będzie trwał niezagrożony przez wieki, co wkrótce okazywało się bolesną uludą. Polski nie stać, ani nie ma takiej bezpośredniej potrzeby, aby rozpoczynać masowe szkolenia ludności na wypadek agresji. Tym bardziej jest racjonalne wspieranie oddolnych obywatelskich ruchów strzeleckich, sprzyjanie powstawaniu klubów sportowych i innych form promujących postawy patriotyczne. Unormowanie kwestii dostępu do broni jest tu sprawą kluczową.

Ostatnią, ale także istotną kwestią, jest powstanie w gospodarce kraju dużego segmentu rynku, przynoszącego corocznie znaczne dochody dla budżetu państwa. Poza siecią sprzedaży broni i akcesoriów do niej ten segment gospodarki stanowią także strzelnice z kadrą instruktorską, placówki szkoleniowe, warsztaty rusznikarskie, prywatne placówki muzealne oraz, co najważniejsze, kluby zrzeszające ludzi o wspólnych zainteresowaniach, co sprzyja rozwojowi społeczeństwa obywatelskiego. Wprowadzenie w życie proponowanego projektu ustawy doprowadzi do odtworzenia polskiego przemysłu wytwarzania broni strzeleckiej oraz amunicji, który miał piękne tradycje przedwojenne, a który obecnie przeżywa wielkie trudności i grozi mu całkowity upadek.

Znowelizowane właśnie przepisy europejskie dotyczące kontroli nabywania i posiadania broni palnej zobowiązują nasz kraj do dostosowania prawa w terminie do dnia 28 lipca 2010 roku. Aby ułatwić prace legislacyjne, siłami środowiska strzeleckiego został opracowany społeczny projekt ustawy o broni i amunicji, zgodny w całości z nowymi regulacjami unijnymi. W szczególności projekt wprowadza do polskiego prawa podział broni, wzorowany na zastosowanym we wspomnianej dyrektywie. Jednak trzeba zaznaczyć, że w stosunku do dyrektywy projekt przewiduje w wielu przypadkach regulacje surowsze.

Najważniejsze zmiany wprowadzane przez proponowaną ustawę w stosunku do istniejących przepisów prawa:

1. Wprowadzenie zgodnej z dyrektywą unijną klasyfikacji kategorii i rodzajów broni palnej. W warstwie nazewnicznej zastosowano słownictwo zgodne z polską normą bronioznawczą, pogrupowano także rodzaje broni w sposób zgodny z dotychczasową praktyką – na przykład nie wydzielono jako osobnej grupy długiej broni palnej jednostrzałowej z lufą o gładkim przewodzie, zrównując ją w sensie prawnym z innymi strzelbami dłuższymi niż 600 mm (regulacja surowsza, niż minimalna norma dyrektywy).
2. Jednoznaczne zdefiniowanie wszystkich pojęć używanych w ustawie, w celu uniknięcia obecnych problemów z interpretacją zapisów poszczególnych artykułów.
3. Zmiana organu wydającego pozwolenia – pozwolenia miałby wydawać komendant Policji szczebla powiatowego, którzy obecnie wydają karty rejestracyjne broni pneumatycznej oraz broni pozbawionej cech użytkowych. Ta zmiana przybliży organ wydający pozwolenia do obywatela, co jest zgodne z duchem budowy państwa obywatelskiego.
4. Precyzyjne określenie przesłanek wykluczających możliwość posiadania broni – bycie karanym za określone przestępstwa, choroba psychiczna, zbyt młody wiek, brak stałego miejsca zamieszkania. Każda osoba, która nie podlega tym wyłączeniom, może mieć obywatelską kartę broni, jeżeli przedstawi uzasadniony powód posiadania broni.

5. Odejście od pozwoleń na broń wydawanych „do celu” i zastąpienie ich pozwoleniami podzielonymi na trzy poziomy dostępu, związane z poziomami kompetencji posiadacza broni – im jest ona większa, tym więcej rodzajów broni może on posiadać. Proponuje się następujące poziomy dostępu: pierwszy (obywatelska karta broni) – broń gazowa, niektóre rodzaje broni boczno zapłonu i strzelby, drugi (pozwolenie na broń) – broń dopuszczona do posiadania przez osoby cywilne, trzeci (pozwolenie na broń, rozszerzone) – poziom drugi plus prawo do noszenia broni krótkiej w ukryciu w miejscach publicznych. Jednocześnie zgodnie z dyrektywą utrzymano konieczność przedstawienia uzasadnionego powodu posiadania broni, podając przy tym przykładowy katalog powodów posiadania, uznanych za uzasadnione. Należy podkreślić, że deklarowany uzasadniony powód posiadania broni nie może być utożsamiany z pozwoleniem wydanym „do celu”, gdyż rodzaj pozwolenia determinują wyłącznie techniczne parametry broni.

6. Posiadanie broni „normalnej” wymaga zdania egzaminu teoretycznego albo trzyletniego stażu jako posiadacz broni „pierwszego kontaktu”. Nienaganny staż jest praktycznym dowodem na znajomość przepisów, dlatego nie ma potrzeby przeprowadzania w tym wypadku dodatkowego egzaminu. Posiadanie broni z prawem noszenia jest w warunkach europejskich czymś raczej wyjątkowym, dlatego w projekcie wymaga się zdania dość trudnego egzaminu kompetencyjnego z umiejętności strzelania. Co więcej – egzamin ten należy okresowo powtarzać. Celem tej regulacji jest wyeliminowanie potencjalnego zagrożenia, jakie mogą stanowić uzbrojone osoby nie mające umiejętności posługiwania się bronią w stresie. Osoby sprawnie posługujące się bronią nie powinny mieć trudności ze zdaniem tego egzaminu.

7. Stworzenie ogólnopolskiego, jednolitego komputerowego systemu ewidencjonowania wszystkich pozwoleń na broń i wszystkich egzemplarzy broni, oraz wszystkich transakcji sprzedaży, co umożliwi tworzenie wymaganej prawem międzynarodowym indywidualnej historii każdego egzemplarza broni. Taki system jest wymagany przez znowelizowaną dyrektywę unijną, Polska wprowadzając go jako jedna z pierwszych stanie w awangardzie unijnych państw pod względem rozwoju infrastruktury informatycznej. Obecny system ewidencji broni palnej stwarza pole do błędów i nadużyć, zaś kontrola stanu posiadania broni przez osoby cywilne jest iluzoryczna.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projekt nowej ustawy o broni i amunicji zmierza do uzyskania całkowitej zgodności polskiego porządku prawnego z normatywami Unii Europejskiej w przedmiotowym zakresie. Pomimo kilkukrotnych nowelizacji, dotychczasowa ustawa w dalszym ciągu nie przystaje do wymagań europejskich. Skutki proponowanych zmian zostały omówione w rozbiciu na poszczególne obszary oddziaływania. W przypadku nie wymienienia konkretnego obszaru oznacza to, że zmiany nie wpływają na ten obszar, lub wpływ ten jest nieznan.

Obszary, na które oddziałuje proponowana regulacja prawna:

Na podstawie doświadczeń innych krajów spodziewany jest spadek przestępczości, zwłaszcza najbardziej uciążliwej dla obywateli przestępczości o charakterze rozbójniczym oraz rabunkowym. Na tej samej podstawie nie spodziewa się problemów z nielegalnym użyciem legalnie posiadanej broni palnej, co także dotychczas było znikomym marginesem. Proponowana regulacja poprzez umożliwienie posiadania broni na podstawie jasnych, jednoznacznych kryteriów spowoduje istotne ograniczenie czarnego rynku broni, zwłaszcza gromadzonej w celach kolekcjonerskich, oraz likwidację wielu patologicznych sytuacji spowodowanych nieprzystawianiem obecnych regulacji prawnych do oczekiwań społecznych – np. organizowane na szeroką skalę rekonstrukcje wydarzeń historycznych odbywają się obecnie z konieczności z naruszeniem przepisów prawa. Proponowane regulacje będą miały także dodatni wpływ na gromadzenie zabytków polskiego dziedzictwa kulturowego oraz pamiątek historycznych.

Nie przewiduje się bezpośredniego oddziaływania proponowanych zmian na obszar Prawa Łowieckiego, tak jak nie pociągnęły go zmiany wprowadzone w latach 1999 i 2003. Należy zaznaczyć, że dotychczasowe zapisy ustawy o broni i amunicji oraz ustawy Prawo Łowieckie były wzajemnie sprzeczne, a obecnie uzyska się ich całkowitą spójność. Proponowane regulacje powinny wpłynąć na podniesienie umiejętności strzeleckich wśród myśliwych, jako skutek przewidywanego zwiększenia liczby strzelnic i wzrostu kultury posługiwania się bronią palną.

Proponowane zmiany przyniosą korzystne skutki dla państwowych formacji uzbrojonych, które zyskają nowe miejsca do treningu, a także dopływ wstępnie przeszkolonych kadr. Zmiana ustawy będzie miała także ważny pozytywny wpływ na obronność kraju, zwłaszcza w kontekście planowanego uzawodowienia armii – w ramach tych samych wydatkowanych kwot polskie siły zbrojne uzyskają lepiej wyszkolonych żołnierzy.

Równie ważnym skutkiem wprowadzenia w życie nowej ustawy będzie powstanie licznych klubów i stowarzyszeń o charakterze hobbystycznym, co umocni społeczności lokalne oraz przyczyni się wydatnie do rozwoju społeczeństwa obywatelskiego.

Konsultacje społeczne:

Założenia projektu zostały napisane przez obywateli, zainteresowanych wprowadzeniem przejrzystych zasad regulujących dostęp do broni. W toku uzgodnień projekt ustawy był przedłożony celem zaopiniowania środowiskom strzeleckim, w tym strzelcom sportowym oraz czarnoprochowym, myśliwym, kolekcjonerom, przedsiębiorcom działającym w branży obrotu i wytwarzania broni i amunicji, a w zakresie specjalistycznym – lekarzom oraz prawnikom. Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji zostały uwzględnione.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego:

Szacuje się, że liczba osób zainteresowanych uzyskaniem obywatelskiej karty broni oraz pozwoleniem podstawowym będzie w pierwszym roku obowiązywania ustawy nie większa, niż 100 tysięcy. Będzie to miało jednak wymierny skutek w odniesieniu do zwiększenia

obrotów generowanych na rynku w sektorze broni i akcesoriów – szacuje się wzrost tego obrotu o około 1 miliard PLN, co przełoży się na odpowiedni wzrost wpływów budżetowych z tytułu podatków i opłat. Odpowiedni wzrost będzie także dotyczył wpływów z tytułu opłaty skarbowej.

Koszty opracowania i wdrożenia systemu CEBiP są szacowane na około 1 milion PLN, ale wprowadzenie tego systemu jest wymogiem nałożonym przez Parlament Europejski i Radę Wspólnot Europejskich, w ramach nowelizacji dyrektywy o kontroli nabywania i posiadania broni palnej, co pośrednio wiąże się z Konwencją Narodów Zjednoczonych o kontroli obrotu bronią, ratyfikowanej przez Polskę. Szacunkowy koszt opracowania i wprowadzenia systemu CEBiP oparto na analizie rynku informatycznego, przy założeniu niskiej złożoności bazy danych systemu (system jest bardzo prosty – zaledwie około 10 rekordów). Baza danych przy tak małej złożoności w minimalnym stopniu obciąża urzędowe łącza internetowe. Znowelizowana dyrektywa wyznacza stosunkowo krótki okres na wprowadzenie elektronicznego systemu kontroli obrotu bronią oraz tworzącego historię poszczególnych egzemplarzy broni znajdującej się w obrocie. Tworzenie nowego systemu do starej ustawy mija się całkowicie z celem i byłoby decyzją ze wszech miar błędną. Związane z systemem CEBiP obciążenia finansowe dla organów wydających pozwolenia (głównie związane z przeszkoleniem urzędników) będą relatywnie niewielkie, z uwagi na zbieżność procedur z innymi systemami ewidencji funkcjonującymi w administracji, np. CEPiK. Prowadzony obecnie w Komendzie Głównej Policji rejestr „Broń” nie ma ustawowej podstawy prawnej, przez co budzi uzasadnione obawy odnośnie legalności gromadzenia zawartych w nim wrażliwych danych osobowych, w świetle obowiązującej Ustawy o ochronie danych osobowych. Poza tym rejestr ten w niewystarczający sposób zapewnia kontrolę nad stanem posiadania i obrotem bronią.

Wpływ regulacji na rynek pracy:

Powstaną miejsca pracy w nowo powstałym sektorze gospodarki, związanym ze strzelnicami i ośrodkami szkoleniowymi. Przy założeniu utworzenia średnio jednej strzelnicy w powiecie i jednego ośrodka w województwie, daje to liczbę minimum 2500 miejsc pracy. Co ważne, powstaną one również na terenach nieurbanizowanych, tam gdzie dziś są największe problemy z tworzeniem nowych miejsc pracy. Do tego dochodzi trudny do oszacowania wzrost zatrudnienia w przemyśle i handlu. Należy założyć, że pozycja finansowa, a co za tym idzie możliwości rozwoju krajowego przemysłu broni i amunicji ulegną zasadniczej zmianie. Przepisy proponowanego projektu wpłyną także na większy popyt na wysokokwalifikowanych specjalistów w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa i instruktorów strzelectwa.

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość:

Proponowana regulacja będzie mieć oczywisty wpływ na zwiększenie konkurencyjności gospodarki, zarówno wewnętrznej, jak i zewnętrznej. Stworzy także szanse dla odbudowy polskiego przemysłu obronnego. Środki pozyskane z cywilnego rynku broni i amunicji będą mogły być wykorzystane na rozwój specjalistycznego zaplecza naukowo-badawczego, jak to się dzieje w wielu krajach przodujących w tej dziedzinie techniki.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów:

Projektowane zmiany wpłyną pozytywnie na rozwój regionów, poprzez zwiększenie liczby miejsc pracy i rozwój przedsiębiorstw. Obywatele zaktywizują się społecznie, czemu będą sprzyjały kluby i stowarzyszenia strzeleckie oraz kolekcjonerskie. W wyniku zbliżenia przepisów prawnych dotyczących posiadania i używania broni przewiduje się także rozwój współpracy transgranicznej z sąsiadującymi krajami Unii Europejskiej, zarówno w zakresie wymiany sportowej, jak też organizowania przedsięwzięć o charakterze historyczno-patriotycznym.

Wpływ regulacji na zdrowie i na środowisko:

Projektowana zmiana ustawy będzie miała korzystny wpływ na zdrowie obywateli poprzez upowszechnienie strzelectwa jako formy rekreacji, zwiększającej ich aktywność sportową. Z uwagi na wymaganą zgodność warunków technicznych strzelnic z wymogami ochrony środowiska nie przewiduje się zwiększenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej:

Przedłożony projekt ustawy jest w pełni zgodny z obowiązującym prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI – ANALIZA FINANSOWA

Przedstawiona poniżej analiza finansowa prezentuje przewidywaną strukturę polskiego rynku broni i amunicji po wejściu w życie proponowanych regulacji prawnych. W tabeli 1 przedstawiona jest prognozowana wartość zakupów broni i innych związanych z nią wydatków w latach 2010 – 2015, z podziałem na grupy użytkowników wytypowane na podstawie obecnej stratyfikacji posiadaczy broni (lub jej namiastek, jak np. wiatrówki). W tabeli 2 prezentuje się strukturę rynku pod względem podziału na grupy posiadaczy, w trzech cezurach czasowych: w roku wejścia w życie nowej ustawy, po pięciu latach od wejścia w życie nowej ustawy i docelowo – poziom nasycenia rynku zostanie osiągnięty po około dziesięciu latach, podobnie jak to miało miejsce w krajach ościennych (np. Czechy, Słowacja). W tabelach 3 i 4 przedstawiono przewidywaną strukturę finansową rynku polskiego w ciągu pięciu lat od wejścia w życie nowej ustawy – podane kwoty dotyczą wartości obrotu brutto. W tabeli 5 porównano liczby pozwoleń na broń w przeliczeniu na 1000 mieszkańców w wybranych krajach Unii Europejskiej, razem ze współczynnikami wagi dla porównania każdego wymienionego kraju do Polski oraz wyliczoną średnią ważoną i przewidywaną wartość docelową dla naszego kraju.

Wszystkie prezentowane wyliczenia i kalkulacje zostały sporządzone przy zachowawczych założeniach i bardzo ostrożnych szacunkach wzrostu liczby posiadaczy broni – można więc potraktować poniższe tabele jako zobrazowanie stanu „nie mniej niż”.

TABELA 1: Prognozowana wartość zakupów broni i innych związanych z nią wydatków w latach 2010 - 2015

wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	I grupa - myśliwi		wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	II grupa - strzelcy sportowi	
		liczebność danej grupy	125000			liczebność danej grupy	12500
		odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015			odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015
nowy rodz. broni	1000	70%	87 500 000 zł	nowy rodz. broni	12000	5%	7 500 000 zł
kolejne egz. broni T	1000	100%	125 000 000 zł	kolejne egz. broni T	2000	100%	25 000 000 zł
kolejne egz. broni D	7000	30%	262 500 000 zł	kolejne egz. broni D	5000	100%	62 500 000 zł
kasa pancerna	1000	10%	12 500 000 zł	kasa pancerna	500	80%	5 000 000 zł
amunicja	1500	100%	187 500 000 zł	amunicja	5000	100%	62 500 000 zł
lunety strzeleckie	3000	70%	262 500 000 zł	lunety strzeleckie	1500	40%	7 500 000 zł
pokrowce	200	50%	12 500 000 zł	pokrowce	500	80%	5 000 000 zł
konserwacja	500	80%	50 000 000 zł	konserwacja	2500	100%	31 250 000 zł
kabury	300	70%	26 250 000 zł	kabury	500	40%	2 500 000 zł
usługi strzelnicowe	500	50%	31 250 000 zł	usługi strzelnicowe	1500	100%	18 750 000 zł
usługi szkoleniowe	200	50%	12 500 000 zł	usługi szkoleniowe	1000	20%	2 500 000 zł

usługi rusznikarskie	2000	70%	175 000 000 zł	usługi rusznikarskie	1000	40%	5 000 000 zł
usługi inne			0 zł	usługi inne			- zł
SUMA			1 245 000 000 zł				235 000 000 zł

wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	III grupa - ochrona osobista		wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	IV grupa - CP + FT	
		liczebność danej grupy	25000			liczebność danej grupy	200000
		odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015			odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015
nowy rodz. broni	1500	40%	15 000 000 zł	pierwszy egz. broni	1000	100%	200 000 000 zł
kolejne egz. broni T	500	80%	10 000 000 zł	kolejne egz. broni T	1000	25%	50 000 000 zł
kolejne egz. broni D	5000	40%	50 000 000 zł	kolejne egz. broni D	4000	10%	80 000 000 zł
kasa pancerna	1000	60%	15 000 000 zł	kasa pancerna	500	100%	100 000 000 zł
amunicja	1500	100%	37 500 000 zł	amunicja	1000	100%	200 000 000 zł
lunety strzeleckie	2500	5%	3 125 000 zł	lunety strzeleckie	500	50%	50 000 000 zł
pokrowce	500	40%	5 000 000 zł	pokrowce	500	100%	100 000 000 zł
konserwacja	500	60%	7 500 000 zł	konserwacja	200	100%	40 000 000 zł
kabury	500	80%	10 000 000 zł	kabury	200	25%	10 000 000 zł

usługi strzelnicowe	1000	80%	20 000 000 zł	usługi strzelnicowe	1000	100%	200 000 000 zł
usługi szkoleniowe	1000	40%	10 000 000 zł	usługi szkoleniowe	500	25%	25 000 000 zł
usługi rusznikarskie	500	20%	2 500 000 zł	usługi rusznikarskie	500	50%	50 000 000 zł
usługi inne			- zł	usługi inne			- zł
			185 625 000 zł				1 105 000 000 zł

wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	V grupa - kolekcjonerzy, muzea		wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	VI grupa - rekonstrukcje hist.	
		liczebność danej grupy	10000			liczebność danej grupy	30000
		odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015			odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015
pierwszy egz. broni	3500	100%	35 000 000 zł	pierwszy egz. broni	1500	100%	45 000 000 zł
kolejne egz. broni T	4000	100%	40 000 000 zł	kolejne egz. broni T	1500	50%	22 500 000 zł
kolejne egz. broni D	15000	10%	15 000 000 zł	kolejne egz. broni D	3500	35%	36 750 000 zł
kasa pancerna	10000	10%	10 000 000 zł	kasa pancerna	500	100%	15 000 000 zł
amunicja	500	10%	500 000 zł	amunicja	2500	100%	75 000 000 zł
lunety strzeleckie			- zł	lunety strzeleckie			- zł

pokrowce	500	10%	500 000 zł	pokrowce	500	100%	15 000 000 zł
konserwacja	1000	10%	1 000 000 zł	konserwacja	2000	100%	60 000 000 zł
kabury			- zł	kabury			- zł
usługi strzelnicowe	500	10%	500 000 zł	usługi strzelnicowe			- zł
usługi szkoleniowe			- zł	usługi szkoleniowe	1000	35%	10 500 000 zł
usługi rusznikarskie	500	10%	500 000 zł	usługi rusznikarskie	1000	50%	15 000 000 zł
usługi inne (gielny)	5000	50%	25 000 000 zł	usługi inne (złoty)	5000	100%	150 000 000 zł
			128 000 000 zł				444 750 000 zł

wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	VII grupa - nowi posiadacze		wydatki wg rodzaju wyrobu	średnia jednostkowa wartość zakupu w danym rodzaju wyrobu	VIII grupa - szkoły i strzelnice	
		liczebność danej grupy	250000			liczebność danej grupy	500
		odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015			odsetek grupy dokonujący zakupów	wartość zakupu w grupie w okresie 2010-2015
pierwszy egz. broni	2000	100%	500 000 000 zł	pierwszy egz. broni	2000	100%	1 000 000 zł
kolejne egz. broni T	1500	40%	150 000 000 zł	kolejne egz. broni T	3000	200%	3 000 000 zł

kolejne egz. broni D	4000	20%	200 000 000 zł	kolejne egz. broni D	4000	50%	1 000 000 zł
kasa pancerna	500	100%	125 000 000 zł	kasa pancerna	2000	100%	1 000 000 zł
amunicja	1000	60%	150 000 000 zł	amunicja	25000	100%	12 500 000 zł
lunety strzeleckie	2000	20%	100 000 000 zł	lunety strzeleckie	2000	100%	1 000 000 zł
pokrowce	500	80%	100 000 000 zł	pokrowce	2000	100%	1 000 000 zł
konserwacja	200	60%	30 000 000 zł	konserwacja	2000	100%	1 000 000 zł
kabury	500	60%	75 000 000 zł	kabury	2000	100%	1 000 000 zł
usługi strzelnicowe	1000	100%	250 000 000 zł	usługi strzelnicowe	1000	100%	500 000 zł
usługi szkoleniowe	1000	60%	150 000 000 zł	usługi szkoleniowe	1000	100%	500 000 zł
usługi rusznikarskie	1000	60%	150 000 000 zł	usługi rusznikarskie	3000	100%	1 500 000 zł
usługi inne			- zł	usługi inne	500	100%	250 000 zł
			1 980 000 000 zł				25 250 000 zł

TABELA 2: Prognoza liczebności poszczególnych grup docelowych

	ludność Polski	udział %-owy grupy w ilości ogółem	Aktualny wskaźnik dla Polski	liczebność poszczególnych grup	udział %-owy grupy w ilości ogółem	wskaźnik planowany na 2015 dla Polski	liczebność poszczególnych grup
--	-------------------	--	------------------------------------	--------------------------------------	--	---	--------------------------------------

I grupa - myśliwi	38 000 000	79%	4	125 000	19%	125 000
II grupa - strzelcy sportowi		8%		12 500	2%	12 500
III grupa - ochrona osobista		13%		20 000	4%	25 000
IV grupa - CP + FT		0%		0	31%	200 000
V grupa - kolekcjonerzy, muzea		0%		100	2%	10 000
VI grupa - rekonstrukcje hist.		0%		0	5%	30 000
VII grupa - nowi posiadacze		0%		0	38%	250 000
VIII grupa - szkoły i strzelnice		0%		100	0%	500
SUMA		100%		157 700	100%	653 000

Obecnie	Docelowo:	udział %-owy grupy w ilości ogółem	wskaźnik docelowy dla Polski	liczebność poszczególnych grup
I grupa - myśliwi	posiadacze broni głównie z przeznaczeniem do polowań	13%	30	150 000
II grupa - strzelcy sportowi	posiadacze broni głównie do sportu i rekreacji	66%		750 000
III grupa - ochrona osobista	posiadacze broni z prawem do noszenia	4%		50 000
IV grupa - CP + FT	nd	0%		0
V grupa - kolekcjonerzy, muzea	muzea publiczne i prywatni kolekcjonerzy	1%		10 000
VI grupa - rekonstrukcje hist.	posiadacze "broni" automatycznej hukowej	3%		30 000

VII grupa - nowi posiadacze	posiadacze broni głównie do ochrony miru domowego	13%	150 000
VIII grupa - szkoły i strzelnice	posiadacze broni do szkolenia i rekreacji	0%	1 000
SUMA		100%	1 141 000

TABELA 3: Prognoza wartości obrotów na rynku broni i akcesoriów z tytułu wszystkich wydatków

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
I grupa - myśliwi	373 500 000 zł	249 000 000 zł	249 000 000 zł	124 500 000 zł	124 500 000 zł	124 500 000 zł
II grupa - strzelcy sportowi	94 000 000 zł	47 000 000 zł	23 500 000 zł	23 500 000 zł	23 500 000 zł	23 500 000 zł
III grupa - ochrona osobista	37 125 000 zł	37 125 000 zł	37 125 000 zł	37 125 000 zł	18 562 500 zł	18 562 500 zł
IV grupa - CP + FT	331 500 000 zł	331 500 000 zł	110 500 000 zł	110 500 000 zł	110 500 000 zł	110 500 000 zł
V grupa - kolekcjonerzy, muzea	12 800 000 zł	25 600 000 zł	38 400 000 zł	25 600 000 zł	12 800 000 zł	12 800 000 zł
VI grupa - rekonstrukcje hist.	88 950 000 zł	133 425 000 zł	88 950 000 zł	44 475 000 zł	44 475 000 zł	44 475 000 zł
VII grupa - nowi posiadacze	198 000 000 zł	396 000 000 zł	396 000 000 zł	396 000 000 zł	396 000 000 zł	198 000 000 zł
VIII grupa - szkoły i strzelnice	2 525 000 zł	5 050 000 zł	7 575 000 zł	5 050 000 zł	2 525 000 zł	2 525 000 zł
SUMA	1 156 400 000 zł	1 244 200 000 zł	962 300 000 zł	776 000 000 zł	740 112 500 zł	542 112 500 zł

łączna wartość obrotów w latach 2010-2015:

5 421 125 000 zł

TABELA 4: Prognoza procentowej struktury ponoszenia zakupów w poszczególnych latach.

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
I grupa - myśliwi	30%	20%	20%	10%	10%	10%
II grupa - strzelcy sportowi	40%	20%	10%	10%	10%	10%
III grupa - ochrona osobista	20%	20%	20%	20%	10%	10%
IV grupa - CP + FT	30%	30%	10%	10%	10%	10%
V grupa - kolekcjonerzy, muzea	10%	20%	30%	20%	10%	10%
VI grupa - rekonstrukcje hist.	20%	30%	20%	10%	10%	10%
VII grupa - nowi posiadacze	10%	20%	20%	20%	20%	10%
VIII grupa - szkoły i strzelnice	10%	20%	30%	20%	10%	10%

TABELA 5: Porównanie liczby wydanych pozwoleń w wybranych krajach UE

kraj	liczba wydanych pozwoleń na broń na 1000 mieszkańców	wagi poszczególnych krajów	średnia ważona
Czechy	30	1,00	30
Finlandia	308	0,25	77
Francja	27	0,50	13,5
Hiszpania	32	0,25	8
Niemcy	40	1,00	40
Słowacja	40	1,00	40
Szwajcaria	200	0,50	100
Włochy	16	0,50	8
Wielka Brytania	14	0,50	7
Polska (obecna liczba pozwoleń)	3,5		
Średnia docelowa liczba pozwoleń dla Polski (szacowana przez FRSwP)	30		35,94
Liczba pozwoleń na broń w Polsce po osiągnięciu wartości średniej docelowej	1 140 000		

Warszawa, 24 września 2010 r.

BAS-WAPEiM-262/10

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna o zgodności komisyjnego projektu ustawy o broni i amunicji
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Wikiński) z prawem Unii
Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy o broni i amunicji jest kompleksową regulacją określającą zasady posiadania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni i amunicji, jej nabywania i zbywania, przechowywania, noszenia, przenoszenia, używania, przywozu i wywozu za granicę, prowadzenia rejestru broni oraz funkcjonowania strzelnic (art. 1 projektu). Ustawa ma uchylić i zastąpić obowiązującą obecnie ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, ze zmianami). Celem projektu ustawy jest zmiana zasad dostępu do broni oraz dostosowanie polskiego prawa do prawa Unii Europejskiej.

Ustawa ma wejść w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Kwestia dostępu do broni regulowana jest dyrektywą Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.9.1991 r., s. 51, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 13, tom 11, s. 3). Dyrektywa ta została znowelizowana dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającą dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179 z 8.7.2008 r., s. 5). Zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2008/51/WE powinna ona zostać implementowana do krajowych porządków prawnych państw członkowskich do dnia 28 lipca 2010 r. W dalszej części opinii wszelkie odniesienia do dyrektywy będą dotyczyć dyrektywy 91/477/EWG, z uwzględnieniem wprowadzonych zmian.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Uwaga ogólna

Szczegółową ocenę zgodności komisyjnego projektu ustawy o broni i amunicji z prawem Unii Europejskiej należy poprzedzić zastrzeżeniem, iż dyrektywa przewiduje harmonizację minimalną. Zgodnie z art. 3 dyrektywy, państwa członkowskie mogą w swym ustawodawstwie uchwalić przepisy surowsze niż przewidziane w dyrektywie, z zastrzeżeniem praw przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania w państwach członkowskich, określonych w art. 12 ust. 2 dyrektywy (przepis ten dotyczy przewożenia broni przez myśliwych i strzelców sportowych). Oceną, czy dany przepis projektu jest łagodniejszy, taki sam, lub surowszy niż właściwy przepis dyrektywy nie jest jednak oczywista. Dyrektywa, a w ślad za nią projekt ustawy, dzieli broń na cztery kategorie. Dostęp do broni i zasady jej posiadania uzależnione są od zakwalifikowania danej broni do konkretnej kategorii. Jednak opisy tych kategorii, umieszczone w dyrektywie i w projekcie ustawy, różnią się od siebie. Różnice te wynikają z odmiennego sposobu – w dyrektywie i w projekcie – zdefiniowania poszczególnych rodzajów broni, zwłaszcza odmienniej terminologii. Różnice w sposobie definiowania rodzajów broni nie muszą oznaczać niezgodności projektu z dyrektywą, jednak powodują wątpliwości dotyczące prawidłowej implementacji dyrektywy.

Uwagi szczegółowe

do art. 6) Podział broni i amunicji na kategorie A, B, C i D jest powtórzeniem podziału dokonanego na gruncie dyrektywy. Odpowiednie zaklasyfikowanie rodzajów broni palnej do właściwej kategorii jest kluczowe dla oceny zgodności projektu z dyrektywą 91/477/EWG. Doprecyzowanie poszczególnych kategorii broni i amunicji znajduje się w projektowanym art. 7 ustawy. Należy w tym miejscu poczynić zastrzeżenie, że ze względu na odmienną terminologię stosowaną w dyrektywie oraz w projekcie ustawy mogą pojawić się wątpliwości dotyczące prawidłowej implementacji aktu prawa Unii Europejskiej.

do art. 7) do kategorii A) Artykuł 6 dyrektywy 91/477/EWG wprowadza wymóg podjęcia przez państwa członkowskie wszelkich właściwych czynności (podkr. sporządzającego opinię) w celu zakazania nabywania i posiadania broni palnej i amunicji sklasyfikowanej w kategorii A. Wykaz broni zakwalifikowanej do kategorii A znajduje się w Załączniku I do dyrektywy. Zobowiązanie państwa członkowskiego do podjęcia wszelkich właściwych czynności w celu zakazania nabywania i posiadania takiej broni palnej i amunicji oznacza konieczność objęcia zakresem przedmiotowym art. 7 ust. 1 projektu ustawy w zw. z art. 3 dyrektywy 91/477/EWG przynajmniej wszystkich kategorii

niedozwolonej broni palnej określonych w kategorii A Załącznika II do dyrektywy.

Wprowadzenie w art. 7 ust. 1 pkt 5 dodatkowego wymogu, aby pociski były wykonane albo zawierały rdzeń wykonany z materiału o twardości większej niż 50 HRC (warunek nieprzewidziany w Załączniku I do dyrektywy 91/477/EWG; w punkcie II.A.4 Załącznika mowa jest ogólnie o amunicji z pociskami penetrującymi) może prowadzić do nieprawidłowej implementacji dyrektywy.

do kategorii B), C) i D) Kategorie te są opisane w dyrektywie w inny sposób niż w projekcie ustawy, co powoduje wątpliwości dotyczące prawidłowej transpozycji dyrektywy.

do art. 17) Przepis ten dotyczy Europejskiej Karty Broni palnej (EKB), o której mowa w art. 1 ust. 4 dyrektywy 91/477/EWG. Należy zwrócić uwagę, że Załącznik II do dyrektywy 91/477/EWG przewiduje sześć obligatoryjnych sekcji tego dokumentu. Art. 17 ust. 4 pkt 6 projektu przewiduje ogólne informacje o wymogach państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczących zezwoleń na wwóz lub przewóz przez terytorium tych państw broni palnej. W punkcie f) Załącznika II do dyrektywy podana została obligatoryjna treść oświadczeń zamieszczonych w EKB. Treść ta powinna zostać umieszczona w EKB wydawanych na podstawie projektowanej ustawy. Można jednak uznać, że przewidziana w dyrektywie treść zostanie uwzględniona w rozporządzeniu ministra właściwego o spraw wewnętrznych, wydanym na podstawie projektowanego art. 17 ust. 6 ustawy.

do art. 11 i art. 17) Przepis art. 11 ust. 5 projektu ustawy przewiduje rejestrację w Centralnej Ewidencji Broni i Posiadaczy numeru ewidencyjnego PESEL albo numeru REGON posiadacza broni. Przepis art. 17 ust. 4 projektu także przewiduje zamieszczanie w Europejskiej Karcie Broni palnej numeru ewidencyjnego PESEL albo numeru REGON posiadacza broni palnej. Ponieważ projekt nie zabrania wydawania pozwoleń na broń cudzoziemcom (jest jedynie wymóg posiadania miejsca zamieszkania na terenie RP), warto zwrócić uwagę, że proponowane przepisy mogą ich dyskryminować (i w konsekwencji naruszać art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), gdyż cudzoziemcy nie posiadają numeru PESEL. Nie wiadomo czy w praktyce stosowania ustawy, w przypadku cudzoziemców stosowne rubryki byłyby pozostawiane puste, czy też prowadziłyby to do dyskryminowania cudzoziemców. Dla uniknięcia wątpliwości można oba wskazane przepisy uzupełnić o zwrot: „o ile dana osoba go posiada” lub zwrot równoważny.

IV. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o broni i amunicji ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, a w szczególności implementację dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE. Wątpliwości – zwłaszcza ze względu na użytą terminologię i sposób opisu – co do zgodności z dyrektywą budzi prawidłowość zaklasyfikowania poszczególnych broni do kategorii A, B, C i D, co może oznaczać niewłaściwą implementację art. 6 i 8 dyrektywy 91/477/EWG w zw. z Załącznikiem I do dyrektywy.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 24 września 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o broni i amunicji
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Wikiński) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a
Regulaminu Sejmu

Stosownie do art. 95a ust. 1 Regulaminu Sejmu, projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej jest projekt ustawy mającej na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o broni i amunicji jest kompleksową regulacją określającą zasady posiadania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni i amunicji, jej nabywania i zbywania, przechowywania, noszenia, przenoszenia, używania, przywozu i wywozu za granicę, prowadzenia rejestru broni oraz funkcjonowania strzelnic (art. 1 projektu). Ustawa ma uchylić i zastąpić obowiązującą obecnie ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, ze zmianami). Celem projektu ustawy jest zmiana zasad dostępu do broni oraz dostosowanie polskiego prawa do prawa Unii Europejskiej, w szczególności do postanowień dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.9.1991 r., s. 51, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 13, tom 11, s. 3) zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającą dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179 z 8.7.2008 r., s. 5).

Projekt ustawy o broni i amunicji implementuje do prawa polskiego przepisy wymienionych dyrektyw (z zastrzeżeniem wątpliwości dotyczących prawidłowego zaklasyfikowania rodzajów broni do poszczególnych kategorii). Należy uznać, że opiniowany projekt jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski